

Η Emma Goldman για την εμπορεία γυναικών

Αφιερωμένο στη Σάντρα από τη Γκάνα που έπεσε θύμα σωματεμπόρων και που στην προσπάθεια της να ζήσει ελεύθερα κατέληξε στα σύγχρονα χειρουργεία-χασάπικα καθώς και για τόσες άλλες κοπέλες που σήκωσαν και σηκώνουν κεφάλι διεκδικώντας ζωή κι αξιοπρέπεια.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Πήρα το θάρρος και την υπομονή να ανοίξω το θέμα της δουλείας και της εξαναγκαστικής ώθησης γυναικών και παιδιών στον καθημερινό βιασμό του σώματος και της ψυχής τους και πιστέψτε με αναφέρω βιασμό γιατί είναι βιασμός και υποτίμηση τόσο του πελάτη που νομίζει ότι μπορεί να αγοράσει σταγόνες ερωτισμού όσο και της εκδιδόμενης που της έχει γίνει πια μια καθημερινή συνήθεια, είναι βιασμός ακόμα και αν το κίνητρο είναι τα ναρκωτικά με την αλληλένδετη σχέση της με την πορνεία ή η λατρεία βουντού ή η προδιάθεση ή οι οικονομικοί λόγοι στην τελική κανείς άνθρωπος δεν θα ανεχόταν αυτό το μαρτύριο κρατώντας αλώβητη την ψυχή του ,ωστόσο όλα τα παραπάνω κολλάνε γάντι στη μισθωτή σκλαβιά που ζούμε σήμερα με την προϋπόθεση ότι δεν πουλάμε το σώμα μας όπως οι κολίγοι του τότε και η σεξουαλική παρενόχληση αντιμετωπίζεται σε πολλές περιπτώσεις με μια καταγγελία με την προϋπόθεση ότι δεν υπάρχει ο εκβιασμός της δουλείας, του προϊστάμενου της οικογένειας, των παιδιών και η αβεβαιότητα της ανεργίας παραθέτω πλήρη την ομολογία καταγγελία ενός Έλληνα ναυτικού που βρέθηκε δεκαπεντάχρονος στην Ινδία και με τα μάτια γεμάτα δάκρυα ίσως για να ελαφρύνει την ψυχή του εξομολογήθηκε «...μάζευα μια δραχμή και την έκανα ρουπίες και όταν είχαμε έξοδο για να μας αφήσουν ήσυχους τα πιτσιρίκια που σου άπλωναν το χέρι και σε τραβούσαν από τα μανίκια πετάγαμε τα νομίσματα ίσα πέρα και όταν έπεφταν σαν πεινασμένο κοπάδι από μαρίδες να μαζέψουν τα λεφτά βρίσκαμε την ευκαιρία να πεταχτούμε από τη μπούκα του βαποριού έξω από το λιμάνι εκεί μας περίμεναν οι καροτσέρηδες υπήρχαν και ταξί-κάρα που είχαν μέσα μικρές μα που λεφτά ήταν για τους καπεταναίους και τους μηχανικούς αυτά για μας τα ναυτάκια ήταν μόνο οι καροτσέρηδες που μετέφεραν τις κουραδόπιτες(καύσιμη ύλη από κοπριά αγελάδας και άχυρο)αυτός δε θα ξεχάσω μέχρι να πεθάνω μας πήγε σε μια χαμοκέλα με 2 δωμάτια στο ένα υπήρχε ένα μεγάλο κρεβάτι και καθόταν μία πολυπληθής οικογένεια στο άλλο είχε χώρο να κάνεις τη δουλειά κάτω από το κρεβάτι ήταν γεμάτο παιδιά άπλωσε ο πατέρας το χέρι και βούτηξε ένα οκτάχρονο κορίτσι που μόλις αντίκρισε πέντε ναυτικούς άρχισε να τρέμει και να κλαίει πήγε

μάτια να κρυφτεί δε θα φάμε όλη τη μέρα φάνηκε να είπαι η μάνα της άπλωσε το χέρι και τη χτύπησε την πήρε από το χέρι ο πρώτος την πήγε στο μέσα δωμάτιο φωνές και κλάματα ενώ ετοιμαζόταν ο επόμενος ζήτησαν κάτι να μαζέψουν τα αίματα όταν ήρθε και η σειρά μου έφερα αντιρρήσεις δεν είσαι άντρας μου είπανε -είναι παιδί -εδώ τα παιδιά γίνονται γρήγορα γυναίκες ,έτσι μπήκα και συνέχισα σε ένα μισολιπόθυμο παιδάκι μέσα στα κόπρινα και στα αίματα χωρίς καμία προφύλαξη έκανα βιαστικά τη δουλειά και έτρεξα να φύγω να κρυφτώ μα πώς να κρυφτώ από τον ίδιο τον εαυτό μου τώρα έχω δύο κόρες και ντρέπομαι να τις αντικρίσω τι να τους πω ότι έκανα την ανάγκη μου μήπως τόσοι που βρέθηκαν στο τσουνάμι δεν πήγαν με παιδιά εγώ δεν τ'ξερά ήμουν εφτά μήνες στη θάλασσα τι να έκανα ...»

Αυτή ήταν η κατάθεση ψυχής ενός ανθρώπου κι αν για κάποιους είναι πρωτόγνωρα όλα αυτά, πολλές τέτοιες ιστορίες θα ακούσετε σε κάθε ελληνικό σπίτι που έχει ναυτικούς ,ιστορίες για μακρινούς τόπους στη Βραζιλία στη Μανίλα στο Ακαπούλκο που τα σοκολατάκια (μαύρες γυναίκες μικρής ηλικίας)έρχονταν δυο δύο ,σε παρέες ναυτικών άκουσα και τα εξής : στο Ρεουνιόν(γαλλική αποικία πάνω από τη Μαδαγασκάρη) ότι ένα παιδί που εκδιδόνταν αρνήθηκαν να το πάρουν προς τιμήν τους κάτι Έλληνες σε ένα γκαζάδικο κι εκείνο έκανε παράπονα επειδή θα του φώναζε ο πατέρας του που δεν έφερε τα έσοδα της ημέρας η εκμετάλλευση σε όλο της το μεγαλείο μήπως τα ίδια δεν βλέπουμε και στα παιδιά των φαναριών η απόλυτη αποτυχία του υπάρχοντος συστήματος ή στις σημερινές απαγωγές και εκβιασμούς τοκογλύφων αρχικά , και σωματεμπόρων μετέπειτα στις Ανατολικές χώρες όπως η Γεωργία ή η Ουκρανία που το ανθρώπινο κρέας είναι πιο φτηνό.

Έλεγε ο Μαλατέστα σε μια προσωπική του αναζήτηση χωρίς να δώσει λύση στο «προς μια ελεύθερη κοινωνία»(έργο που δεσμεύομαι να ανεβάσω κάποια στιγμή) «...Είμαι άσχημος», έλεγε κάποτε ένας φίλος. «Τι θα κάνω αν καμία δεν θέλει να μ'ερωτευθεί;» Όσο αστεία και αν ακούγεται μια τέτοια ερώτηση, δεν μπορεί κανείς να μην διακρίνει πίσω από αυτά τα λόγια κάποιες πραγματικές τραγωδίες. Και κάποιος άλλος, ο οποίος αντιμετώπιζε το ίδιο πρόβλημα, μάς έλεγε: «Για την ώρα, όταν δεν μου προσφέρεται ο έρωτας, τον αγοράζω, έστω και αν είμαι αναγκασμένος να κάνω αιματηρές οικονομίες για να τα φέρω βόλτα. Τι θ' απογίνω, όταν δεν θα υπάρχουν κοινές γυναίκες;» Το ερώτημα είναι φρικτό, εφ' όσον αποκαλύπτει την επιθυμία να υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι να εξωθούνται από την πείνα στην πορνεία. Είναι φρικτό, αλλά και συνάμα ...τρομερά ανθρώπινο».

Η απάντηση είναι πως ο έρωτας πρέπει να δίνεται αφειδώς και ελεύθερα και ότι πολλές φορές η ομορφιά και η σωματική ρώμη δεν είναι το βασικό κριτήριο ,η ψυχή η καλοσύνη η συμπόνια και το μυαλό κάνουν εγκεφαλική και φαλλική μια σχέση έτσι ο φίλος μας δε θα εξαγόραζε λίγες σταγόνες αγάπης από μια απατεώνισσα θύτριά και θύμα ταυτόχρονα ,όλα συνάγουν βέβαια στο παραπάνω όλα είναι θέμα κοινωνίας .

Πώς να αγνοήσει κανείς τις κλειτοριδεκτομές που κάνουν οι μουσουλμάνοι και οι φυλές της Αφρικής η κλειτορίδα είναι το όργανο που κάνει τη γυναίκα πολυαισθητική αφού όλες οι νευρικές απολήξεις περνούν από εκεί. Εκδικούνται την απόλαυση .Κάτι που δεν μπορούν να το αγγίξουν το καταστρέφουν. Λένε ότι οι γυναίκες της Δυτικής Αφρικής έχουν τη λατρεία Βουντού που τις αναγκάζει ενώ οι γυναίκες της ανατολικής Αφρικής είναι λέει παράδοση τους η πορνεία κάτι σαν τις εταίρες της Αρχαίας Ελλάδας ή οι ιέρειες της Αφροδίτης μόνο που αυτές δεν έπαιρναν χρήματα παρά μόνο τα έσοδα για συντήρηση του ναού ή όπως οι Εσκιμώες που το έχουν έθιμο να φιλοξενούν τον ταξιδιώτη στο κρεβάτι τους ή όπως οι γκέισες ή όπως οι Μογγόλες και οι Θιβητιανές που επιλέγουν δύο ή τρεις άντρες, ή σαν τις γυναίκες στα χαρέμια. Όλα έχουν κάποια εξήγηση αν λάβει κανείς υπόψη ότι οι ορεινοί στην Κίνα κρατάνε το πρώτο παιδί κατά προτίμηση το αγόρι αφού στο δεύτερο τρώνε πρόστιμο έτσι στην επόμενη γενιά οι γυναίκες είναι λιγότερες και έχουν το δικαίωμα επιλογής ,οι κοινότητες των Εσκιμώων για παράδειγμα είχαν αποδεκατιστεί με τη γρίπη της Βαρκελώνης και το έθιμο μπήκε σε ισχύ ,ομοίως και τα χαρέμια γεννήθηκαν, όχι στην Αραβία αλλά στο Ισραήλ αφού όταν ο ένας αδελφός πέθαινε στον πόλεμο τη γυναίκα του την έπαιρνε ο άλλος αδελφός και σε πολέμους του τότε που στις μάχες πέθαινε το μεγαλύτερο μέρος του στρατού τα χαρέμια τους έλυσαν το πρόβλημα ανασύνταξης του στρατού ,όλα λοιπόν έχουν κάποιο βαθύτερο λόγο ύπαρξης που οδήγησαν στις σημερινές πόρνες μέχρι τη σημερινή «νόμιμη» πορνεία που η μαμά επιβραβεύει και στέλνει το κορίτσι της σε σχολή μοντέλων όπως στη Κολομβία με τα ακριβά κολγκερλς, πόσες φορές δεν έχουμε ακούσει τη μαμά να λέει που πας μωρή τρελή αυτός δεν έχει λεφτά ο άλλος έχει μόνιμη δουλειά δε θα πεινάσεις ή αυτός έχει ακριβό αμάξι ή έσοδα μήπως δε βλέπουμε τα εκατοντάδες κοριτσάκια που περιμένουν έξω από τα μπαρ του Σαββατοκύριακου να προταθούν ως συνοδοί σε μοναχικούς πελάτες με αντίτιμο ένα ποτό κι ότι προκύψει.

Ας καταστρέψουμε με κάθε τρόπο τους ναούς ανοχής ας χτυπήσουμε πελάτες και εκμεταλλευτές Κι αν μια γυναίκα -άντρας θέλει να δώσει το κορμί της αυτό να γίνεται χωρίς αντίτιμο χρηματικό, και ας το γενικοποιήσουμε πρέπει και μπορούμε να αλλάξουμε μια αποτυχημένη κοινωνία χρήματος που πουλά και αγοράζει την εργατική μας δύναμη ,το σώμα και την ψυχή όπως ακριβώς και στην περίπτωση των εκδιδόμενων γυναικών.

Να δώσουμε κίνητρα ελευθερίας στα παιδιά μας να κάνουν όνειρα με βάση τα ιδανικά και όχι να τα φυλακίζουμε σε μια κοινωνία με βάση το χρήμα

By Saghi

Για την εμπορεία γυναικών

Οι μεταρρυθμιστές μας έχουν ξαφνικά κάνει μια μεγάλη ανακάλυψη – το εμπόριο λευκής σαρκός. Τα γραπτά τους είναι γεμάτα από "ανήκουστα πράγματα", και οι νομοθέτες έχουν ήδη σχεδιάσει ένα νέο σύνολο νόμων για να ελέγξουν τη φρίκη.

Είναι σημαντικό το γεγονός ότι κάθε φορά που η κοινή γνώμη πρόκειται να εκτραπεί από μια μεγάλη κοινωνική πλάνη, εγκαινιάζεται μια σταυροφορία κατά της προσβολής δημοσίας αιδούς, του τζόγου, των μπαρ κλπ. Και ποιο είναι το αποτέλεσμα αυτών των Σταυροφοριών; Ο τζόγος αυξάνεται, οι αίθουσες κάνουν ζωηρές επιχειρήσεις μέσω των παράνομων στοιχημάτων, η πορνεία είναι στο αποκορύφωμά της, καθώς και το σύστημα προαγωγών και πελατών επιδεινώθηκε.

Πως είναι δυνατό κάτι , που είναι γνωστό ακόμα και σε ένα παιδί να πρέπει έτσι ξαφνικά να ανακαλυφθεί; Πώς είναι δυνατό αυτό το κακό, που ήταν γνωστό σε όλους τους κοινωνιολόγους, να πρέπει τώρα να γίνει ένα τόσο σημαντικό θέμα;

Το να υποθέσουμε ότι η πρόσφατη έρευνα για την εμπορεία λευκής σαρκός (και, παρεμπιπτόντως, μια πολύ επιφανειακή έρευνα) έχει ανακαλύψει κάτι νέο, είναι τουλάχιστον, πολύ ανόητο. Η πορνεία ήταν και είναι, ένα διαδεδομένο κακό, αλλά η ανθρωπότητα συνεχίζει τις δραστηριότητές της, δείχνοντας τέλεια αδιαφορία για τα δεινά και την αγωνία των θυμάτων της πορνείας. Όπως αδιάφορη, πράγματι, η ανθρωπότητα έχει παραμείνει για το βιομηχανικό μας σύστημα, ή για την οικονομική πορνεία.

Μόνο όταν οι άνθρωποι πόνι μετατραπούν σε ένα παιχνίδι με πολύχρωμα χρώματα λάμψης οι άνθρωποι θα ενδιαφερθούν - για λίγο τουλάχιστον. Οι άνθρωποι είναι πολύ ευμετάβλητοι όπως τα μωρά που πρέπει να έχουν νέα παιχνίδια κάθε μέρα. Η "δίκαιη" κραυγή κατά της λευκής εμπορείας σκλάβων είναι ένα τέτοιο παιχνίδι. Χρησιμεύει να διασκεδάσει τους ανθρώπους για λίγο, και να βοηθήσει να δημιουργηθούν μερικές παχυλές πολιτικές διεργασίες – στελεχώνουν παράσιτα που καταδιώκουν τον κόσμο ως επιθεωρητές, ανακριτές, ασφαλίτες, και ούτω καθ'εξής.

Ποια είναι πραγματικά η αιτία της εμπορίας λευκής σαρκός; Δεν έχει απλώς λευκής σάρκας γυναίκες, αλλά και γυναίκες κίτρινου και μαύρου χρώματος. Η εκμετάλλευση φυσικά, το

ανελέητο Moloch (θεότητα που απαιτούσε ανθρωποθυσίες) της κεφαλαιοκρατίας που παχαίνει από την ανεπαρκώς πληρωμένη εργασία, οδηγώντας κατά συνέπεια χιλιάδες γυναίκες και κορίτσια στην πορνεία. Με την κ. Warren αντιλαμβάνονται αυτά τα κορίτσια τα εξής : "Γιατί να πετάς τη ζωή σου στα σκουπίδια σε μια εργασία για λίγα σελίνια την εβδομάδα σε μια λάντζα, δεκαοκτώ ώρες την ημέρα;"

Φυσικά οι μεταρρυθμιστές μας δεν λένε τίποτα γι' αυτήν την αιτία. Την ξέρουν αρκετά καλά, αλλά δεν πληρώνονται για να μιλήσουν γι' αυτήν. Είναι πολύ πιο επικερδές να αναπαράγουν το Φαρισσαϊσμό και να προσποιούνται τους ηθικούς, από το να δουν τα πράγματα εις βάθος.

Ωστόσο, υπάρχει μια αξιέπαινη εξαίρεση μεταξύ των νέων συγγραφέων: ο Reginald Kauffman Wright, του οποίου το έργο "The House of Bondage" ("Το Σπίτι της δουλείας") είναι η πρώτη σοβαρή προσπάθεια να αντιμετωπιστεί το κοινωνικό κακό - όχι από μια συναισθηματική άποψη. Με την ευρεία εμπειρία του ως δημοσιογράφος, ο κ. Kauffman αποδεικνύει ότι το βιομηχανικό μας σύστημα αφήνει τις περισσότερες γυναίκες χωρίς εναλλακτική λύση εκτός από την πορνεία.

Οι γυναίκες που απεικονίζονται στο Σπίτι της δουλείας ανήκουν στην εργατική τάξη. Αλλά η ζωή των γυναικών και σε άλλους τομείς δεν διαφέρει, οι γυναίκες είναι αντιμέτωπες με την ίδια παρούσα κατάσταση. Πουθενά η γυναίκα δεν αντιμετωπίζεται σύμφωνα με την αξία της εργασίας της, αλλά ανάλογα του φύλου της. Είναι επομένως σχεδόν αναπόφευκτο ότι πρέπει να πληρώσει για το δικαίωμά της να υπάρξει, να κρατηθεί σε μια θέση σε οτιδήποτε τομέα ,με σεξουαλικές εϋνοιες. Έτσι, είναι απλώς ζήτημα ιεραρχίας εάν πωληθεί η ίδια σε έναν άνδρα, εντός είτε εκτός γάμου, είτε σε πολλούς άνδρες. Είτε οι μεταρρυθμιστές μας το αναγνωρίζουν είτε όχι, η οικονομική και κοινωνική κατωτερότητα της γυναίκας είναι αρμόδια για την πορνεία.

Μόλις σήμερα οι καλοί μας άνθρωποι συγκλονίζονται από τις αποκαλύψεις ότι στην πόλη της Νέας Υόρκης μόνο μια στις δέκα γυναίκες εργάζεται σε εργοστάσια, που ο μέσος όρος των μισθών που λαμβάνουν οι γυναίκες είναι έξι δολάρια την εβδομάδα για σαράντα οκτώ ως εξήντα ώρες εργασίας, και ότι η πλειοψηφία των γυναικών αντιμετωπίζουν πολλούς μήνες ανεργίας με αποτέλεσμα ο μέσος ετήσιος μισθός να υπολογίζεται στα \$ 280 το χρόνο. Με βάση αυτές τις οικονομικές φρικαλεότητες, είναι να διερωτάται κανείς, το πώς η πορνεία και το εμπόριο λευκής σαρκός έχουν γίνει τέτοιοι κυρίαρχοι παράγοντες; Για να μην θεωρηθούν τα προηγούμενα στοιχεία υπερβολές, είναι καλό να εξετάσω τι έχουν πει οι διάφορες αυθεντίες πάνω στο ζήτημα.

"Μια παραγωγική αιτία της θηλυκής διαφθοράς μπορεί να βρεθεί σε διάφορους πίνακες , που παρουσιάζουν την περιγραφή της εργασίας , και τις αμοιβές αυτών των γυναικών πριν την 'πτώση τους', και θα είναι μια ερώτηση για τον πολιτικό οικονομολόγο για να αποφασίσει πώς η μακρινή μόνη επιχειρησιακή εκτίμηση πρέπει να είναι μια συγγνώμη στο μέρος των εργοδοτών για μια μείωση των ποσοστών ανταμοιβής τους, και εάν η αποταμίευση ενός μικρού ποσοστού στις αμοιβές αντισταθμίζεται όχι περισσότερο από το τεράστιο ποσό φορολογίας που επιβάλλεται στο μεγάλο κοινό για να πληρώσει τις δαπάνες που υφίστανται εξ αιτίας ενός συστήματος της κακοδιαχείρισης το οποίο είναι το άμεσο αποτέλεσμα, σε πολλές περιπτώσεις, της ανεπαρκούς αποζημίωσης της τίμιας εργασίας". 1

Οι παρόντες μεταρρυθμιστές μας θα έκαναν καλά να εξετάσουν το βιβλίο του Δρ Sanger's Εκεί καταγράφονται πάνω από 2.000 περιπτώσεις πορνείας , αλλά λίγες προέρχονται από τις μέση τάξη, από γυναίκες από καλά σπίτια με καλές συνθήκες ζωής .Η μεγαλύτερη πλειοψηφία ήταν κορίτσια και εργαζόμενες γυναίκες μερικές που οδηγούνται στην πορνεία μέσω της παρέκκλισης, άλλες λόγω μιας σκληρής, δυστυχούς ζωής στο σπίτι, άλλες πάλι λόγω των κοινωνικών αντιλήψεων που ακρωτηριάζουν τη γυναικεία φύση (για τα οποία θα μιλήσω αργότερα). Επίσης θα κάνει καλό στους συντηρητές της καθαρότητας και της ηθικής να μάθουν ότι από δύο χιλιάδες περιπτώσεις, οι 490 ήταν έγγαμες γυναίκες, γυναίκες που έζησαν με τους συζύγους τους. Προφανώς, δεν υπήρξε καμία εγγύηση για "την ασφάλεια και την αγνότητά τους " στην ιερότητα του γάμου. 2

Ο Δρ Alfred Blaschko, στο βιβλίο του "Πορνεία στο δέκατο ένατο αιώνα", είναι ακόμα πιο emphaticός στο χαρακτηρισμό των οικονομικών όρων ως έναν από τους πιο ζωτικής σημασίας παράγοντες που οδηγούν στην πορνεία.

"Παρά το γεγονός ότι η πορνεία υπάρχει σε όλες τις εποχές, το δέκατο ένατο αιώνα αναδείχθηκε σε ένα τεράστιο κοινωνικό ζήτημα. Η ανάπτυξη της βιομηχανίας με τις απέραντες μάζες των ανθρώπων στην ανταγωνιστική αγορά, την αύξηση και τη συμφόρηση των μεγάλων πόλεων, την ανασφάλεια και την αβεβαιότητα της απασχόλησης, έχει δώσει στην πορνεία μια τεράστια ώθηση μεγαλύτερη από οποιαδήποτε περίοδο στην ιστορία του ανθρώπου" .

Και πάλι ο Havelock Ellis, ενώ δεν είναι τόσο απόλυτος όσον αφορά στην οικονομική αιτία, εντούτοις αναγκάζεται να αναγνωρίσει ότι είναι έμμεσα και άμεσα η κύρια αιτία. Κατά συνέπεια διαπιστώνει ότι ένα μεγάλο ποσοστό των ιερόδουλων στρατολογείται από την κατηγορία των υπηρετριών, αν και οι τελευταίες έχουν τη μεγαλύτερη ασφάλεια. Από την άλλη πλευρά, ο κ. Ellis δεν αμφισβητεί ότι η καθημερινή ρουτίνα, η αγγαρεία, η μονοτονία της ζωής των υπηρετριών και ιδιαίτερα το γεγονός ότι μπορεί ποτέ να μην καταφέρουν συμμετάσχουν στη συντροφικότητα και τη χαρά ενός δικού τους σπιτιού, είναι παράγοντες που τις οδηγούν να επιδιώξουν την αναψυχή και τη λήθη στην ευθυμία και στα κόκκινα φώτα της πορνείας. Με άλλα λόγια, μια υπηρέτρια που δουλεύει σκληρά μην έχοντας κανένα δικαίωμα στον εαυτό της και που φθείρεται από τις ιδιοτροπίες της κυρίας της, μπορεί να βρει μια διέξοδο, όπως και αυτή που δουλεύει σε εργοστάσιο ή ως πωλήτρια, μόνο στην πορνεία.

Η πιο διασκεδαστική πλευρά του ζητήματος τώρα ενώπιον του κοινού είναι η αγανάκτηση των "καλών και αξιοσέβαστων ανθρώπων μας" ειδικά αυτών που ανήκουν σε διάφορους χριστιανούς κύκλους, οι οποίοι πάντα βρίσκονται μπροστάρηδες κάθε σταυροφορίας. Είναι ότι αυτοί είναι απολύτως ανίδεοι της ιστορίας της θρησκείας, και ιδίως της χριστιανικής θρησκείας; Ή μήπως είναι η ελπίδα τους να τυφλώσουν την παρούσα γενιά σχετικά με τη σχέση κατά το παρελθόν της Εκκλησίας με την πορνεία; Οποιοσδήποτε κι αν είναι ο λόγος τους, πρέπει να είναι οι τελευταίοι που θα έπρεπε να κραυγάζουν κατά των δυστυχισμένων θυμάτων δεδομένου ότι είναι γνωστό σε κάθε ευφυή σπουδαστή ότι η πορνεία είναι θρησκευτικής προέλευσης, διατηρημένη και ενθαρρυσμένη για πολλούς αιώνες όχι ως ντροπή, αλλά ως αρετή, που χαιρετίζεται από τους ίδιους τους Θεούς.

"Φαίνεται ότι η καταγωγή της πορνείας πρέπει να αναζητηθεί κυρίως σε θρησκευτικά έθιμα, στη θρησκεία το μεγάλο συντηρητή της κοινωνικής παράδοσης, που συντηρεί σε μια μετασηματισμένη μορφή μια πρωτόγονη ελευθερία που περνούσε από τη γενική κοινωνική ζωή. Το χαρακτηριστικότερο παράδειγμα είναι αυτό που καταγράφεται από τον Ηρόδοτο, τον πέμπτο αιώνα πΧ, στο ναό της Μιλήτου, της Βαβυλωνιακής Αφροδίτης, όπου κάθε γυναίκα, μια φορά στη ζωή της, έπρεπε να έρθει και να δοθεί στον πρώτο ξένο, ο οποίος έριχνε ένα νόμισμα στη κοιλιά της, για να λατρέψει τη θεά. πολύ παρόμοια έθιμα υπήρξαν σε άλλα μέρη της δυτικής Ασίας, στη βόρεια Αφρική, στην Κύπρο, και σε άλλα νησιά της ανατολικής Μεσογείου, και επίσης στην Ελλάδα, όπου ο ναός της Αφροδίτης στο οχυρό της Κορίνθου κατείχε πάνω από χίλιες ιερόδουλες, αφιερωμένες στην υπηρεσία της θεάς.

"Η θεωρία ότι η θρησκευτική πορνεία αναπτύχθηκε, κατά γενικό κανόνα, από την πεποίθησή του ότι η γεννητική δραστηριότητα των ανθρώπων κατείχε μια μυστηριώδη και ιερή επιρροή στην προώθηση της γονιμότητας της Φύσης, διατηρείται από όλες τις έγκυρες συγγραφές για το θέμα. Σταδιακά ωστόσο και όταν η πορνεία έγινε από ένα οργανωμένο φορέα υπό ιερατική

επιρροή, η θρησκευτική πορνεία ανέπτυξε τις χρηστικές πλευρές, βοηθώντας κατά συνέπεια να αυξηθεί το δημόσιο εισόδημα.

"Η άνοδος του χριστιανισμού σαν πολιτική δύναμη παρήγαγε μικρή αλλαγή στην πολιτική. Οι κύριοι πατέρες της εκκλησίας ανέχτηκαν την πορνεία. Βρίσκουμε τα πορνεία κάτω από τη δημοτική προστασία στο δέκατο τρίτο αιώνα. Αποτελούσαν ένα είδος δημόσιας υπηρεσίας, οι διευθυντές τους θεωρούνται σχεδόν δημόσιοι υπάλληλοι." 3

Γι' αυτό πρέπει να προστεθεί το εξής από την εργασία του Δρ Sanger:

"Ο Πάπας Clementius II. Εξέδωσε Δελτίο για τις πόρνες ότι θα είναι ανεκτές, εφόσον πλήρωναν ένα συγκεκριμένο ποσό των εσόδων τους στην Εκκλησία.

"Ο Πάπας Sixtus IV ήταν πρακτικότερος. Από μόνο έναν οίκο ανοχής, τον οποίο είχε κατασκευάσει ο ίδιος, λάμβανε ένα εισόδημα 20000 Δουκάτων".

Στη σύγχρονη εποχή η Εκκλησία είναι λίγο πιο προσεκτική προς αυτή την κατεύθυνση. Τουλάχιστον δεν απαιτεί ανοιχτά το φόρο από τις πόρνες. Το βρίσκει πιο κερδοφόρο να πάει στην ακίνητη περιουσία, όπως η εκκλησία αγ. τριάδας για παράδειγμα, νοικιάζει επικίνδυνα ακίνητα κανονικές παγίδες θανάτου σε εξωφρενικές τιμές σε εκείνους που ζουν από και με την πορνεία.

Όσο και να ήθελα να το δω διεξοδικά δεν θα μπορέσω να ασχοληθώ με την πορνεία στην Αίγυπτο, την Ελλάδα, τη Ρώμη, και κατά τη διάρκεια του Μεσαίωνα. Οι συνθήκες στην τελευταία περίοδο είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρουσες, στο βαθμό που η πορνεία οργανώθηκε σε συντεχνίες, και ο κάθε οίκος ανοχής προεδρεύεται από μια βασίλισσα (τσα-τσα). Αυτές οι συντεχνίες υιοθέτησαν τις απεργίες ως μέσο για την βελτίωση των συνθηκών ζωής τους και την καθιέρωση μιας τυποποιημένης τιμής. Βεβαίως, αυτό είναι πιο πρακτικό από την μέθοδο που χρησιμοποιήθηκε από την σύγχρονη μισθωτή σκλαβιά στην κοινωνία.

Θα ήταν μονόπλευρο και εξαιρετικά επιφανειακό να υποστηρίξουμε ότι ο οικονομικός παράγοντας είναι η μόνη αιτία της πορνείας. Υπάρχουν και άλλες όχι λιγότερο σημαντικές και ζωτικής σημασίας. Και αυτό επίσης οι μεταρρυθμιστές μας το γνωρίζουν, αλλά τολμούν να

κάνουν συζητήσεις όλο και λιγότερες για την κατάσταση που υποσκάπτει την ίδια τη ζωή σε άνδρες και γυναίκες. Αναφέρομαι στο θέμα του σεξ, που μόνο και μόνο η αναφορά του προκαλεί στους περισσότερους ανθρώπους ηθικούς σπασμούς.

Είναι ένα γενικά παραδεχόμενο γεγονός ότι η γυναίκα εκτρέφεται ως σεξουαλικό προϊόν, και όμως κρατιέται στην απόλυτη άγνοια της έννοιας και της σπουδαιότητας του σεξ . Οτιδήποτε έχει να κάνει με το συγκεκριμένο θέμα καταστέλλεται, και πρόσωπα που προσπαθούν να φέρουν το φως σε αυτό το φοβερό σκοτάδι διώκονται και ρίχνονται στη φυλακή. Ωστόσο, είναι αλήθεια ότι στο μέτρο που οι κοπέλες δεν γνωρίζουν πώς να φροντίζουν τον εαυτό τους, ούτε τη λειτουργία του πιο σημαντικού μέρους της ζωής τους, δεν πρέπει να μας εκπλήσσει το γεγονός ότι γίνονται εύκολη λεία για την πορνεία, ή οποιασδήποτε άλλης μορφής σχέσης με την οποία υποβιβάζονται στη θέση ενός αντικείμενου για σεξουαλική ικανοποίηση.

Είναι λόγω αυτής της άγνοιας ότι ολόκληρη η ζωή και η φύση του κοριτσιού διαστρέφεται και ακρωτηριάζεται. Το έχουμε δεχθεί εδώ και πολύ καιρό ως αυτονόητο γεγονός ότι το αγόρι μπορεί να ακολουθήσει το ένστικτο δηλαδή, ότι το αγόρι μπορεί, μόλις βεβαιώνει τη φύση του φύλου του, να την ικανοποιήσει αλλά οι μοραλιστές μας σκανδαλίζονται στην σκέψη ότι και η φύση ενός κοριτσιού πρέπει να εκφραστεί με τον ίδιο τρόπο Για τους ηθικολόγους η πορνεία δεν συνίσταται τόσο στο γεγονός ότι η γυναίκα πουλάει το κορμί της , αλλά μάλλον ότι το πωλεί εκτός γάμου. Αυτό δεν είναι απλή δήλωση αποδεικνύεται από το γεγονός ότι ο γάμος για τα χρήματα είναι απολύτως θεμιτός, από το νόμο και την κοινή γνώμη, ενώ κάθε άλλη ένωση είναι καταδικασμένη και αποκηρύσσεται. Ακόμα εάν ο όρος πόρνη, οριστεί κατάλληλα,, δεν σημαίνει τίποτα άλλο από "οποιοδήποτε πρόσωπο συνάπτει 4 της σεξουαλικής πράξης και το κάνουν επάγγελμα τους." 5

Στην πραγματικότητα, ο Sanger πηγαίνει παραπέρα και υποστηρίζει ότι η πράξη της πορνείας είναι "εγγενώς ίση με εκείνη ενός άνδρα ή γυναίκας που τελεί σύμβαση γάμου για οικονομικούς λόγους".

Φυσικά, ο γάμος είναι ο στόχος κάθε κοριτσιού, αλλά όπως χιλιάδες κορίτσια δεν μπορούν να παντρευτούν , το ηλίθιο κοινωνικό έθιμο μας τα καταδικάζει είτε σε μια ζωή αγαμίας είτε στην πορνεία. Η ανθρώπινη φύση βεβαιώνεται έξω από όλους τους νόμους, και δεν υπάρχει κανένας εύλογος λόγος για τον οποίο η φύση πρέπει να προσαρμοστεί σε μια διεστραμμένη σύλληψη της ηθικής.

Η κοινωνία θεωρεί την σεξουαλική εμπειρία ενός άντρα, σαν αναγκαίο χαρακτηριστικό της γενικής του ανάπτυξης, ενώ ανάλογες εμπειρίες στη ζωή μιας γυναίκας θεωρούνται ως μια φοβερή καταστροφή, σαν απώλεια της τιμής και όλων αυτών που είναι καλά και ευγενή σε έναν άνθρωπο. Αυτά τα διπλά πρότυπα της ηθικής δεν έχουν παίξει μικρό ρόλο στη δημιουργία και τη διαίωνιση της πορνείας. Η διαδικασία περιλαμβάνει την κράτηση των νεολαίων στην απόλυτη άγνοια στα θέματα του σεξ, "στη δήμενη αθωότητα," μαζί με μια αποπνικτική καταπίεση της φύσης των φύλων, αυτό επιφέρει μια κατάσταση που οι πουριτανοί μας είναι τόσο ανήσυχτοι για να αποφύγουν ή να αποτρέψουν.

Όχι ότι η ικανοποίηση της σεξουαλικής ορμής πρέπει κατ'ανάγκη να οδηγήσει στην πορνεία. Είναι η σκληρή, άκαρδη, η εγκληματική δίωξη εκείνων που τολμούν να εκτραπούν από την πεπατημένη, η οποία είναι υπεύθυνη σε αυτό.

Τα κορίτσια είναι τα μόνα παιδιά, που η εργασία σε πολυπληθή υπερθερμασμένα δωμάτια δέκα έως δώδεκα ώρες καθημερινά σε μια μηχανή, τείνει να τα κρατήσει σε ένα σταθερό υπερβολικά ερεθισμένο σεξουαλικό στάτους. Πολλά από αυτά τα κορίτσια δεν έχουν σπίτι ή ανέσεις κάθε είδους, Ως εκ τούτου, ο δρόμος ή κάποιο μέρος φθηνής διασκέδασης είναι το μόνο μέσο να ξεχνάνε την καθημερινή ρουτίνα τους. Αυτό φυσικά, τα φέρνει σε άμεση γειτνίαση με το άλλο φύλο. Αυτό είναι το πρώτο βήμα προς την πορνεία. Είναι δύσκολο να πούμε ποιος από τους δύο παράγοντες φέρνει την κοπέλα στην κορύφωση της σεξουαλικής επιθυμίας, αλλά είναι σίγουρα το πιο φυσικό πράγμα ότι αυτή η κορύφωση κάποτε θα εκφραστεί. Δεν είναι το κορίτσι που πρέπει να θεωρηθεί υπεύθυνο για αυτό. Αντίθετα, είναι συνολικά ελάττωμα της κοινωνίας, το ελάττωμα της έλλειψης κατανόησής μας, της έλλειψης εκτίμησής της ζωής στην παραγωγή, ειδικά είναι το εγκληματικό ελάττωμα των ηθικολόγων μας, οι οποίοι καταδικάζουν ένα κορίτσι για όλη την αιωνιότητα, επειδή έχει εγκαταλείψει το "μονοπάτι της αρετής" επειδή η πρώτη σεξουαλική εμπειρία του έχει πραγματοποιηθεί χωρίς την έγκριση της Εκκλησίας.

Το κορίτσι θεωρεί τον εαυτό της πλήρη απόβλητο και περιθωριοποιημένο, με τις πόρτες του σπιτιού της και της κοινωνίας να κλείνουν στο πρόσωπό της. Το σύνολο της εκπαίδευσης της και της παράδοσης είναι τέτοιο που η ίδια η κοπέλα αισθάνεται διεφθαρμένη και ξεπεσμένη, και ως εκ τούτου δεν έχει που να σταθεί, ή από πού να κρατηθεί. Κατά συνέπεια η κοινωνία δημιουργεί τα θύματα τα οποία κατόπιν προσπαθεί απεγνωσμένα να ξεφορτωθεί. Ο μέσος όρος των πιο μέτριων πιο διεφθαρμένων και υπέργηρων αντρών εξακολουθούν να θεωρούν τον εαυτό τους πολύ καλό για να πάρουν σύζυγό τους τη γυναίκα της οποίας τις 'υπηρεσίες' ήταν αρκετά πρόθυμοι να αγοράσουν, ακόμα κι αν με αυτόν τον τρόπο θα την έσωζαν από μια φρικτή ζωή. Ούτε μπορεί να στραφεί στην αδελφή της για βοήθεια. Στην ηλιθιότητά της η

τελευταία νομίζει τον εαυτό της πάρα πολύ καθαρό και αδιάφθορο, μην συνειδητοποιώντας ότι η θέση της είναι από πολλές απόψεις ακόμα πιο λυπηρή από της αδελφής της του δρόμου.

"Η σύζυγος που παντρεύτηκε για τα χρήματα, συγκρινόμενη με την πόρνη," λέει Havelock Ellis, "είναι η αληθινή βρωμιά. Πληρώνεται λιγότερο, δίνει σαν αντάλλαγμα την εργασία και την φροντίδα, και είναι απολύτως συνδεδεμένη στον κύριό της . Η πόρνη δεν απεμπολεί το δικαίωμα να ορίζει τον εαυτό της , διατηρεί την ελευθερία και τα προσωπικά δικαιώματά της, ούτε αναγκάζεται πάντα για να υποβληθεί στον αντρικό εναγκαλισμό".

Επιπλέον, θα ήταν πολύ καλύτερα αν η γυναίκα συνειδητοποιούσε τους απολογητικούς ισχυρισμούς του Lecky ότι "αν και η πορνεία είναι το υπέρτατο είδος κακίας είναι επίσης και ο πιο αποτελεσματικός θεματοφύλακας της αρετής. Αλλά γι' αυτές, τα ευτυχισμένα σπίτια θα μολύνονταν με αφύσικες και επιβλαβείς πράξεις, που θα αφθονούσαν".

Οι Μοραλιστές είναι πάντα έτοιμοι να θυσιάσουν το ήμισυ της ανθρώπινης φυλής για χάρη κάποιων άθλιων αξιωμάτων που δεν μπορούν να επιζήσουν. Στην πραγματικότητα, η πορνεία είναι προστασία για την αγνότητα του σπιτιού τόσο όσο οι άκαμπτοι νόμοι είναι μια προστασία ενάντια στην πορνεία. Πενήντα τοις εκατό , τω παντρεμένων ανδρών επισκέπτονται τους οίκους ανοχής. Είναι μέσα από αυτό το 'ενάρετο στοιχείο' ότι οι έγγαμες γυναίκες - ακόμη και παιδιά - έχουν προσβληθεί από αφροδίσια νοσήματα. Ωστόσο, η κοινωνία δεν έχει μια λέξη καταδίκης για τον άνδρα, ενώ κανένας νόμος δεν είναι πολύ τερατώδης να τεθεί σε κίνηση για το αβοήθητο θύμα.

Δεν είναι μόνο θύμα εκείνων που την χρησιμοποιούν, αλλά είναι επίσης και στο έλεος κάθε αστυνομικού και επιθεωρητή, των υπαλλήλων των αστυνομικών σταθμών και των αρχών σε κάθε φυλακή. Σε ένα πρόσφατο βιβλίο μιας γυναίκας που ήταν για δώδεκα χρόνια η κυρία ενός "σπιτιού," βρίσκονται οι ακόλουθοι αριθμοί: "Οι αρχές με ανάγκασαν να πληρώσω κάθε μήνα πρόστιμα μεταξύ \$14.70 έως \$29.70, τα κορίτσια θα πλήρωναν από \$5,70 έως \$9,70 στην αστυνομία".

Θεωρώντας ότι η συγγραφέας έκανε τις επιχειρήσεις της σε μια μικρή πόλη, ότι στα ποσά που δίνει δεν περιλαμβάνονται οι πρόσθετες δωροδοκίες και τα πρόστιμα, μπορεί εύκολα να δει το τεράστιο εισόδημα που πάει στο τμήμα της αστυνομίας και προέρχεται από τα χρήματα του αίματος των θυμάτων τα οποία δεν θα προστατεύσει και κανένας. Αλίμονο σε εκείνες που αρνούνται να πληρώσουν το φόρο τους, θα τις σύρουν σαν τα ζώα, " μόνο και μόνο για να κάνουν μια καλή εντύπωση στους ενάρετους πολίτες της πόλης, ή εάν οι μπάτσοι θέλουν

περισσότερα χρήματα. Για το στρεβλωμένο μυαλό που θεωρεί ότι μια ξεπεσμένη γυναίκα είναι ανίκανη της ανθρώπινης ανοχής θα ήταν αδύνατο να συνειδητοποιήσει τη θλίψη, τη ντροπή, τα δάκρυα, τη πληγωμένη υπερηφάνεια που της αναλογεί κάθε φορά που την τραβήξανε μέσα”.

Παράξενο, δεν είναι, ότι μια γυναίκα που έχει κρατήσει ένα "σπίτι" μπορεί να αισθάνεται με αυτόν τον τρόπο; Ωστόσο μου είναι άγνωστο ακόμη γιατί μια καλή χριστιανική κοινωνία θα πρέπει να ματώνει και τις τρίχες αυτών των γυναικών, και να μην τους δίνει τίποτα σε αντάλλαγμα εκτός από προσβολές και διώξεις. Κρίμα, για τη φιλανθρωπία του χριστιανικού κόσμου!

Μεγάλη πίεση γίνεται στις λευκές σκλάβες (νύφες, κλπ) που εισάγονται στην Αμερική. Πώς η Αμερική θα διατηρούσε την αρετή της εάν η Ευρώπη δεν την βοηθούσε; Δεν θα αρνηθώ ότι αυτό μπορεί να συμβεί σε μερικές περιπτώσεις, όπως δεν θα αρνηθώ ότι υπάρχουν απεσταλμένοι στην Γερμανία και άλλες χώρες που δελεάζουν τους οικονομικούς σκλάβους για να τους φέρουν στην Αμερική αλλά απολύτως αρνούμαι ότι η πορνεία στρατολογείται σε οποιαδήποτε αξιόλογη χώρα της Ευρώπης. Μπορεί να είναι αλήθεια ότι η πλειοψηφία των πόρνων της πόλης της Νέας Υόρκης είναι αλλοδαπές, αλλά αυτό είναι επειδή η πλειοψηφία του πληθυσμού αποτελείται από ξένους . τη στιγμή που πηγαίνουμε σε οποιαδήποτε άλλη αμερικανική πόλη, στο Σικάγο ή στην μέση δύση για παράδειγμα, θα διαπιστώσουμε ότι ο αριθμός ξένων πόρνων είναι κατά πολύ μειοψηφία.

Εξίσου υπερβολική είναι η πεποίθηση ότι η πλειοψηφία των κοριτσιών στο δρόμο σε αυτήν την πόλη συμμετείχε σε αυτήν την επιχείρηση προτού να έρθει στην Αμερική. Τα περισσότερα από τα κορίτσια μιλούν άριστα αγγλικά, είναι Americanized στις συνήθειες και την εμφάνιση, πράγμα απολύτως αδύνατο εκτός αν είχαν ζήσει σε αυτήν την χώρα πολλά έτη. Δηλαδή οδηγήθηκαν στην πορνεία από τις αμερικανικές συνθήκες , από την αμερικανική συνήθεια για την υπερβολική επίδειξη των στολιδιών και των ενδυμάτων, η οποία, φυσικά, απαιτεί πλούτο - χρήματα -που δεν μπορούν να κερδηθούν στα καταστήματα ή στα εργοστάσια.

Με άλλα λόγια, δεν υπάρχει λόγος να πιστεύουμε ότι κάποιος θα έπαιρνε το ρίσκο και θα ξόδευε για να φέρει ξένα προϊόντα όταν οι συνθήκες έχουν υπερχειλίσει την αμερικανική αγορά με χιλιάδες κορίτσια. Αφετέρου, υπάρχουν επαρκή στοιχεία για να αποδειχθεί ότι η εξαγωγή των αμερικανίδων με σκοπό την πορνεία δεν είναι με κανένα τρόπο ένας μικρός παράγοντας.

Έτσι ο Clifford Γ. Roe, πρώην Βοηθός Γενικός Εισαγγελέας μέλος του Cook, Ιλλινόις,, κατήγγειλε ότι τα κορίτσια της Νέας Αγγλίας στέλνονται στον Παναμά για σαφή χρήση των ανδρών που δουλεύουν για το θείο Sam. Ο κ. Roe προσθέτει ότι "φαίνεται να υπάρχει ένας υπόγειος σιδηρόδρομος μεταξύ Βοστώνης και Ουάσινγκτον που πολλά κορίτσια ταξιδεύουν." Δεν είναι σημαντικό το γεγονός ότι ο υπόγειος αυτός σιδηρόδρομος οδηγεί ακριβώς στην ίδια την έδρα της ομοσπονδιακής αρχής; Ο κ.: Roe είπε κάτι που ήταν πάνω από το επιθυμητό για ορισμένους και αυτό αποδεικνύεται από το γεγονός ότι έχασε τη θέση του. Δεν είναι πρακτικό για τους άνδρες της εισαγγελίας να λένε ιστορίες από το σχολείο.

Η δικαιολογία που δόθηκε για την συνθήκες στον Παναμά ήταν ότι δεν υπάρχουν οίκοι ανοχής στη ζώνη των καναλιών. Αυτή είναι η συνήθης οδός διαφυγής για ένα υποκριτικό κόσμο που δεν τολμά να αντιμετωπίσει την αλήθεια. Η ζώνη των καναλιών είναι εκτός των ορίων της πόλης - η πορνεία, ως εκ τούτου, δεν υπάρχει.

Δίπλα στον κ. Roe, υπάρχει ο Bronson James Reynolds, που έκανε μια εμπειριστατωμένη μελέτη της εμπορίας λευκής σαρκός στην Ασία. Ως ένθερμος Αμερικανός πολίτης και φίλος του μελλοντικού Ναπολέοντα της Αμερικής, Θεόδωρου Ρούσβελτ, είναι σίγουρα ο τελευταίος για να δυσφημίσει το πλεονέκτημα της χώρας του. Ωστόσο, εμείς ακόμα ενημερωνόμαστε από τον ίδιο ότι στο Χονγκ Κονγκ, τη Σαγκάη, και τη Γιοκοχάμα βρίσκονται οι στάβλοι του Αυγεία της Αμερικάνικης διαστροφής. οι αμερικανίδες πόρνες κατάφεραν στην Ανατολή ο όρος "αμερικανικό κορίτσι" να είναι συνώνυμο με την πόρνη. Ο κ. Reynolds θυμίζει στους συμπατριώτες του ότι, ενώ οι Αμερικανοί στην Κίνα είναι υπό την προστασία των προξενικών αντιπροσώπων μας, ενώ οι Κινέζοι στην Αμερική δεν έχουν καμία προστασία. Κάθε ένας που ξέρει τις βάνουσες και βάρβαρες διώξεις που Κινέζοι και Ιάπωνες έχουν υποστεί στην ακτή του Ειρηνικού, θα συμφωνήσει με τον κ. Reynolds.

Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω γεγονότα είναι μάλλον παράλογο να δείξει την Ευρώπη σαν το βάλτο από όπου προέρχονται όλες οι κοινωνικές ασθένειες της Αμερικής. Εξίσου παράλογο είναι να πιστοποιήσει το μύθο ότι οι Εβραίοι προμηθεύουν το μεγαλύτερο μέρος του πρόθυμου θηράματος. Είμαι βέβαιη ότι κανείς δεν θα με κατηγορήσει για υπέρμαχη των εθνικιστικών τάσεων. Είμαι ευτυχής να πω ότι έχω αναπτυχθεί έξω από αυτά, όπως κι από πολλές άλλες προκαταλήψεις.

Εάν, επομένως, αγανακτώ με τη δήλωση ότι οι εβραίες πόρνες εισάγονται, δεν είναι λόγω οποιασδήποτε Ιουδαϊκής καταγωγής ή συμπάθειας που τους έχω, αλλά λόγω του τρόπου ζωής αυτών των ανθρώπων. Κανένας ούτε καν ο πιο επιφανειακός δεν θα υποστηρίξει ότι οι εβραίες κοπέλες μεταναστεύουν στα παράξενα εδάφη, εκτός αν έχουν κάποιο δεσμό ή σχέση

που τα φέρνει εκεί. Η εβραία κοπέλα δεν είναι τολμηρή.. Μέχρι πρόσφατα δεν είχε αφήσει ποτέ το σπίτι της , ούτε για να πάει ως το επόμενο χωριό ή πόλη, εκτός αν επρόκειτο να επισκεφτεί κάποιο συγγενή. Πόσο αξιόπιστη είναι έπειτα η άποψη ότι τα κορίτσια εβραϊκής καταγωγής χωρίς άδεια από τους γονείς ή από τις οικογένειές τους, ταξιδεύουν χιλιάδες μίλια για να πάνε σε περίεργες εκτάσεις, με την επιρροή και τις υποσχέσεις κάποιων περίεργων ; Πηγαίνετε σε οποιαδήποτε από τα μεγάλα εισερχόμενα ατμόπλοια και δείτε μόνοι σας εάν αυτά τα κορίτσια δεν έρχονται είτε με τους γονείς τους, ή τους αδελφούς, τις θείες, και άλλους συγγενείς. Μπορεί να υπάρχουν εξαιρέσεις, φυσικά, αλλά το να δηλώσω ότι μεγάλος αριθμός των κοριτσιών εβραϊκής καταγωγής εισάγονται με σκοπό την πορνεία, ή οποιοδήποτε άλλο σκοπό, θα έδειχνε άγνοια της Εβραϊκής ψυχολογίας.

Αυτοί που κάθονται σε ένα γυάλινο σπίτι βλάπτονται αν ρίχνουν πέτρες σε αυτό. Παράλληλα, το αμερικανικό γυάλινο σπίτι είναι αρκετά λεπτό, θα σπάσει εύκολα, και το εσωτερικό του είναι ευδιάκριτο.

Το να αποδώσει κάποιος την αύξηση της πορνείας στην υποτιθέμενη εισαγωγή, στην αύξηση των προαγωγών ή παρόμοιες αιτίες, είναι ιδιαίτερα επιφανειακό. Έχω αναφερθεί ήδη στο πρώτο. Όσον αφορά το αποτρόπαιο σύστημα των προστατών , δεν πρέπει να αγνοήσουμε το γεγονός ότι είναι ουσιαστικά μια φάση του σύγχρονου πορνείας -- μια φάση που δημιουργείται από την καταστολή, ως αποτέλεσμα των σποραδικών σταυροφοριών ενάντια στο κοινωνικό κακό.

Ο προστάτης είναι αναμφίβολα ένα φτωχό δείγμα της ανθρώπινης οικογένειας, αλλά με ποιο τρόπο είναι πιο απεχθής από τον αστυνομικό που «κλέβει» τα τελευταία σεντς από τη γυναίκα του δρόμου, και στη συνέχεια την κλειδώνει ένα κελί; Γιατί ο προστάτης είναι μεγαλύτερος εγκληματίας από τους ιδιοκτήτες των μεγάλων καταστημάτων και των εργοστασίων, που παχαίνουν κατατρώγοντας τον ιδρώτα των θυμάτων τους, μόνο για να τα οδηγήσουν στους δρόμους; Δεν έχω κανέναν οίκτο για τους προστάτες , αλλά δεν καταλαβαίνω γιατί πρέπει να κυνηγιούνται ανελήετα, ενώ οι πραγματικοί δράστες όλης της κοινωνικής κακοήθειας απολαμβάνουν την ασυλία και το σεβασμό. Είναι, επίσης, καλό να θυμόμαστε ότι δεν είναι ο προστάτης που κάνει την πόρνη. Είναι η κοροϊδία και η υποκρισία μας που δημιουργούν τόσο την πόρνη όσο και τον προαγωγό.

Μέχρι το 1894 ήταν πολύ λίγο γνωστοί στην Αμερική οι μαστροποί. Τότε προσβληθήκαμε από μια επιδημία αρετής. Η διαστροφή πρέπει να καταργηθεί , η χώρα να καθαριστεί με κάθε κόστος. Ο κοινωνικός καρκίνος, συνεπώς, εξαφανιζόταν από τα μάτια, αλλά έμπαινε πιο βαθιά στο σώμα. Φύλακες των οίκων ανοχής, καθώς και τα ατυχή θύματα εγκαταλείφθηκαν στα

τρυφερά χέρια της αστυνομίας. Η αναπόφευκτη συνέπεια ήταν οι υπέρογκες δωροδοκίες, και το σωφρονιστικό σύστημα, που ακολούθησαν. Ενώ συγκριτικά προστατεύονταν στα πορνεία, όπου υπήρχε μια ορισμένη τιμή, τα κορίτσια σήμερα βρέθηκαν στο δρόμο, απόλυτα στο έλεος της άπληστης αστυνομίας. Απελπισμένες, έχοντας ανάγκη προστασίας και λαχτάρα για αγάπη, αυτά τα κορίτσια φυσικά, αποδείχθηκαν εύκολη λεία για τους προστάτες, οι ίδιες ως το αποτέλεσμα του πνεύματος της εμπορικής μας εποχής. Έτσι ο προστάτης ήταν το άμεσο αποτέλεσμα των αστυνομικών διώξεων, και της απόπειρας καταστολής της πορνείας.

Θα ήταν καθαρή τρέλα να συγχέουμε αυτό το σύγχρονο στάδιο της κοινωνικής πληγής με τα αίτια του τελευταίου.

Η καταστολή και οι βάρβαροι νόμοι, μπορούν να χρησιμεύσουν για να πικραίνουν, και περαιτέρω να υποβαθμίζουν, τα ατυχή θύματα της άγνοιας και της ανοησίας. Τελευταία έχουν φτάσει στο σημείο να προτείνουν νομοθεσία ώστε να καταστεί η ανθρώπινη μεταχείριση των ιεροδούλων ένα έγκλημα, τιμωρώντας όποιον προσφέρει καταφύγιο σε μια πόρνη με 5 χρόνια φυλάκιση και 10000\$ πρόστιμο.. Μια τέτοια τοποθέτηση εκθέτει μόνο τη φοβερή έλλειψη κατανόησης των αληθινών αιτιών της πορνείας, ως κοινωνικό παράγοντα, καθώς επίσης και φανερώνει το πουριτανικό πνεύμα των ημερών και των 'ερυθρών επιστολών'.

Δεν υπάρχει ούτε ένας σύγχρονος συγγραφέας για το θέμα που δεν αναφέρει την απόλυτη ματαιότητα των νομοθετικών μεθόδων στην αντιμετώπιση του ζητήματος. Έτσι ο Dr Blaschko διαπιστώνει ότι η κυβερνητική καταστολή και οι ηθικές σταυροφορίες δεν κατάφεραν τίποτα εκτός από την οδήγηση του 'κακού' στα μυστικά κανάλια, πολλαπλασιάζοντας τους κινδύνους για την κοινωνία, ο Havelock Ellis, ο πιο λεπτομερής και ανθρωπιστής σπουδαστής της πορνείας, αποδεικνύει από έναν πλούτο των στοιχείων ότι όσο πιο αυστηρές οι μέθοδοι δίωξης τόσο χειρότερη γίνεται η κατάσταση. Μεταξύ των άλλων στοιχείων μαθαίνουμε ότι στη Γαλλία, "το 1560, ο Charles IX. Καταργεί τους οίκους ανοχής μέσω διατάγματος, αλλά οι αριθμοί των ιεροδούλων αυξήθηκαν, ενώ πολλοί νέοι οίκοι ανοχής εμφανίστηκαν σε ανύποπτα σχήματα, και ήταν πιο επικίνδυνοι.. Παρ' όλη αυτή τη νομοθεσία, ή εξαιτίας της, δεν υπάρχει καμία άλλη χώρα στην οποία η πορνεία να έχει διαδραματίσει ένα πιο ευδιάκριτο ρόλο. "6

Μια εκπαιδευμένη κοινή γνώμη, απελευθερωμένη από νομική και ηθική άποψη απέναντι στην πόρνη, μπορεί από μόνη της να βοηθήσει και να βελτιώσει τους παρόντες όρους. Το σκόπιμο κλείσιμο των ματιών και η αδιαφορία, η άρνηση να δούμε το κακό ως κοινωνικού παράγοντα της σύγχρονης ζωής, μπορεί να επιδεινώσει το πρόβλημα Πρέπει να μάθουμε να αναγνωρίζουμε την πόρνη ως ένα προϊόν των κοινωνικών όρων. Μια τέτοια πραγμάτωση θα

σαρώσει την υποκρισία , και θα εξασφαλίσει μια μεγαλύτερη κατανόηση και μια πιο ανθρώπινη μεταχειρίση. Όσον αφορά την ολοκληρωτική εκρίζωση της πορνείας , τίποτα δεν μπορεί να ολοκληρωθεί εκτός αν καταφέρουμε μια πλήρη επαναξιολόγηση των ηθικών αξιών πράγμα που συνδέεται με την κατάργηση της βιομηχανικής σκλαβιάς.

Σημειώσεις

1. Dr. Sanger, the History of Prostitution.

2. Είναι σημαντικό γεγονός ότι το βιβλίο του Dr Sanger έχει αποκλειστεί από τις ΗΠΑ.

Προφανώς οι αρχές ανησυχούν ότι το κοινό ενημερώνεται ως προς την πραγματική αιτία της πορνείας.

3, 4, 5, 6. Havelock Ellis, Sex and Society: Guyot, La Prostitution. Bangert Criminalité et Condition Economique . Sex and Society.

*Το κείμενο είναι από το βιβλίο της Emma Goldman “Για τον αναρχισμό και άλλα δοκίμια”. Δεύτερη αναθεωρημένη έκδοση. Νέα Υόρκη & Λονδίνο: Mother Earth (Μητέρα Γη) Publishing Association, 1911. pp. 183-200.